
Multidisciplinarni pristup rehabilitaciji bolesnice s tetraparezom nastalog uslijed autoimunog encefalitisa i multiplih tromboza dubokih moždanih vena

---

Multidisciplinary approach to rehabilitation of patient with tetraparesis due to autoimmune encephalitis and multiple cerebral venous thrombosis

Valentina Delimar, Mislav Pap, Marija Jeršek, Nadica Laktašić Žerjavčić, Iva Žagar, Kristina Kovač Durmiš, Dubravka Bosnić, Porin Perić

SB Krapinske Toplice, KBC Zagreb,
Klinika za reumatske bolesti i rehabilitaciju, KBC Zagreb
Zavod za kliničku imunologiju i reumatologiju, KBC Zagreb

Prikaz rehabilitacijskog procesa 29-godišnje bolesnice s anamnezom seronegativne spondiloartropatije (HLA B27+), kod koje je došlo do razvoja teške tetrapareze i kognitivnog oštećenja u sklopu encefalitisa i tromboze moždanih vena te je liječena u više ustanova. Bolesnica je inicijalno hospitalizirana zbog poremećaja stanja svijesti i febriliteta, uz anamnestički podatak o prethodnom ugrizu insekta. Likvorskom obradom objektiviziran je upalni proces otvorene etiologije, a temeljem magnetske rezonance mozga i venografije verificirana je tromboza dubokih vena mozga. Zbog progresije respiratorne insuficijencije bolesnica je traheotomirana i kroz 14 dana mehanički ventilirana. Zbog izostanka učinka inicijalne antibiotske i antiviralne terapije, empirijski je započeta imunomodulacijska terapija intravenskim imunoglobulinima te imunosupresivna terapija pulsnim dozama glukokortikoida i ciklofosfamida. Obzirom da je tek uz imunosupresiju došlo do oporavka stanja svijesti, zaključeno je kako se radilo o postinfektivnom autoimunom encefalitisu. Po stabilizaciji općeg stanja 6 tjedana od početka bolesti započeta je dozirana fizikalna terapija. Bolesnica je bila samostalno nepokretna, inkontinentna, hranjena preko nazogastrične sonde, hipotrofične muskulature dominantno donjih ekstremiteta uz simetrično oslabljenu mišićnu snagu gornjih i donjih ekstremiteta. Neuropsihologijskim testiranjem utvrđena je dvomjesečna retrogradna amnezija, reducirana verbalna fluentnost i smetnje koncentracije. Provođena je individualna medicinska gimnastika, a prije premještanja u stacionarnu rehabilitacijsku ustanovu

postignuta vertikalizacija i hod na kratke relacije uz pomoć hodalice i fizioterapeuta, funkcijski indeks onesposobljenja (FIM) je iznosio 51/126. Nastavljeno je s intenzivnom rehabilitacijom u vidu individualne medicinske gimnastike, elektrostimulacije hipotrofične muskulature, radne terapije, tretmana logopeda i psihologa, uz nastavak imunosupresivnog liječenja ciklofosfamidom. Po završetku stacionarne rehabilitacije bolesnica je bila samostalna u svim aktivnostima dnevnog života, FIM kod otpusta je iznosio 101/126, uspostavljena je voljna kontrola sfinktera, samostalan hod uredne brzine, na nešto široj bazi oslonca te su poboljšane kognitivne funkcije i kvaliteta glasa. Rehabilitacijski proces trajao je ukupno 16 tjedana te je protekao bez komplikacija. Preporučeno je nastavak rehabilitacije ambulantno, uz tretman logopeda, kontrolu psihologa i imunologa.

Ključne riječi: rehabilitacija, tetrapareza, autoimuni encefalitis, tromboza vena mozga